

VLAKEM PO NÁŠKOLIKA ZEMĚCH - II.

Neděle, 13 prosinec 2015

Aneb - nejdelší vlaková cesta. Jak jsem psala minule, na internetu stádně - Ákoly jsem dojížděla vlakem. Někdy se námi vešker vraceli domů z úndru trampovác a celá vlak zná jejich pásnými, jindy někdo pustil naplno kazeřák. Hl jsme si vyměovali v kendor z áitky, nebyly mobily, ani Facebook. Zjižovali jsme tak, co komu maminka nabal cestu nebo na pilepenou v dnu na internetu.

Páteň - cesta ze Ákoly se líbila m, Áe s námi nastoupili i dojížděcí - a postupně nás v jednotlivých zastopouli. Nejdelší vlakovou cestu, kterou jsem začala, jsem začala právě se spoluáky ze stádně - Ákoly. Ze začátku rok vypravila po páti maturantech z obou tádně - d na družebně - brigádu do Sovětského svazu. Samozřejmě odměnu a jeli nejlepší studenti, v podstatě ti, kteří následně po maturitě studovali na vysokých školách. Shodou okolností zatímco od nás jeli 4 z inu a jedna dojížděcí - z Áka nikdo z éžvyvolených na inu nebyl. Zatímco inčká kolektiv se znal například obory i roňky, dojížděcí - z jiných tádně - d jsme znali spěje jen od viděka jakomusi propojeně. Po návratu jsem se nechala ukecat spoluákem a přenechala mu své místo ve volitelném předmětu myslivost, a přeměla místo na racionalizaci. Zatímco myslivost upřednostoval kluci od nás z bá, zootechnik má i k volně Áij - m z v - at m dobrá vztah, a dá vata zase prozřavě volila etnictví, já se dobrovolně nechala vhodit na dvě hodiny tdně k dosud cizím Áka m, ale přece jen jsem tam z ruské vpr známě mla, a nakonec mi přemě t byl v životě nejužitečnější. Zůstala jsem celá tvřák jak msi vysobma tádně - dami, když bylo potřeba zjistit, v jaké náladě jsou profesorky, co bylo v pásemce, nebo si přit poně hodinu (třeba matematické tabulky), a došlo to až tak daleko, Áe jsem přoslavě posledního zvoně - musela mezi dvěma hospodami. Vprava do Sovětského svazu započala samozřejmě v Chebu, odtud vlakem přes Plzeň Prahy. V Praze nástup do Ákového vlaku, v začátku kupě byly 4 palandy, jak jsme se tam nacpali i se zavazadly, a nevěm. A pak se jelo a jelo a jelo é Pardubice, Olomouc, Ostrava, Žilina, Poprad, Košice! Nástě - mím řida Áa, protože toho mím bylo éžežurnojé nabězeno dostatek, k jdělu jsme měli zřsoby z domova. Dežurnaja mla s jedním z konců vagonu a byla u nás s nabědkou Áaje každou chvíli. Takže kromě profesorského doprovodu nás kontrolovala ještě ona. Za okny pomalu mějela krajina. Slovensko jsme projěli v noci, nějak jsme to na nepřeměli pohodlněch lácch proklímbali, ale co dálat, když za okny je tma. Vyspat se dkladně přimě drncjně - kolejě, zastahženě - vagonu takě zprava doleva, bylo jako spět na lodi v bouřm. Skoro svtjně - nás tedy přeneslo rovnou do světa, známě stanice alespoň ze zeměpisu :) vystědalo za éiernou přimě éopě totělně - neznámě. Takě krá Rusi byla divoějě - a zmetelně jině. Z vlaku se dá poznat hodně é malě polě - Áka, roztroušeně kravky, koškě co bychom znali z našeho socialistického zemědělství. Vějchno bylo jině, nejen nápisů na dražěch, která mím projěděli, ale i lesy, domy, lidé. Tak tohle Áe je Sovětský svaz, náj vzor? Ne, ne, u cestou jsme pochopili, Áe Áije podstatně hě ne u nás. Jen jedno bylo opravdu balíje é přemějezd vlakem přes Dněpr. Asi takě, jak do Benětek, ovějem most přes mořskou Áinu je jině, ne přemě valě - se přeměku, když si Álově k uvě do vody teě odě kud někam.

Nakonec nás vlak vyklopil na nádražě - v Kyjevě a byli jsme skoro v cěli cesty é zbytek uě jsme dojeli autobusem á nás v areálu zdejší univerzity. Přemě den jsme trhali jablka, vešker byla družěilka s městněmi. Jeden vešker divadlo (ve problěm neusnout, aby nebyla ostuda), dájě - vešker diskotěka, světově hity s ruskými texty, no pájda. Po nákolik dnech brigády v sadu (k nájě - směle jsme jako přeměchozě - roňky nejeli na sběř jahod, ale akce byla kvěli olympiá přeměsunuta na pozdějě - termě - n) jsme jeli na tmi dny do Moskvy. Takže, dájmy a pájnově, radit mě Áu é neb Le viděla! Fronta byla skutečně Ájě - leně, nevěm, jestli bych ji vystějla, kdyby to vlastně nebylo povinně. Nikdy jsem nemilo fronty. Ještě Áe jsme si mohli posělat někoho z nás pro pravou ruskou zmrzlinu (to, co se v nynějě - době vydějě z ruskou zmrzlinu v éechěch, s ná měj společně jen nájev, takhle byla dobrě aě nájvykově), s tou Áekjně - bylo přemě. Abych ale zůstala u cestovjně - do Moskvy nás tedy přeměvezli autobusem (hrě za to drncjně - po jejich silnicěch v jejich autobusu, ještě Áe jsme byli mladě - a odolně), takě nás s ná - m vozili z přemědměstě - Moskvy, kde byl náj hotel, blě nebo po pamětkách. Takě nevynechěm ve své vzpoměnce moskevské metro, na rozdě - od našeho pražské, k dotěhlo na souěasně tmi trasy, Moskva měla tras věce a navěc trasu okruěně. Tě brě, konečně ná co hodně tedy Álově k opomine ébrěky na Arbatu. Ovějem zjistila jsem uě tenkrěj, Áe ve městě, kterě měj metro, se nedě. Pokud tedy trefě - te odě kud znova na stanici metra. Stanice jsou pojmenovaně, vjude plěny tras. V Rusku jsem, stejně jako ostatně, musela přiměmout jejich pitně reěim. Když jsme viděli, co Áe to mějme k jdělu, nějlo jinak, neě se r vnitěně dezinfikovat. Mělo to nejen dezinfekně - efekt é přemějistě érovni alkoholu v krvi mím bylo takě jedno, jak a jakě je hygiena celkověho prostědě. Takže kdyby tyto Ájěky Áetl náj hodou jině Áě - astně - k nájě - cesty do zě - tra znameně jě věera, a pamatoval si to jinak, tak uě vě - te proě. Nakoupili jsme si pájeněnou vodku a colu a pili jen Nejlěpe dohromady. V hotelu, kde jsme bydleli v Moskvě, nájěstě - byla evropské Ároveě ubytovjně - byl postaven neděvno právě kvěli olympiá. Ovějem, pokud Álově k potěboval ve městě na WC, musel zatnout zuby, nadechně někde venku a doufat, Áe s dechem vydrě - neě bude hotov. Viděli jsme GUM, chrěj Vasila Blaěeněho, Novod klějter, Treějakovu obrazějnu, olympijské stadion, nakoupili si suveněry a nakonec jsme se opě nacpali do vlaku. Co se smě - vězť přemě hranice, co napsat do celně - ho prohlějě - ? Hlavně Ájědně problěmy, aě si nás tu nene opě spaně - na palanděch, věprava leda z kupě do kupě, nebo oběas prochězka po chodběkěch celěho vlaku aě konec a sledovjně - jak za poslední - m vagonem se zřěcě - koleje v dějce, každou vteměnou... a pokud tedy nestěj na stanici, nás vlak přeměbliěoval k domovu. Na první - m Áeskoslovenské nádražě - , kde jsme stějli přemě minut, jsme přeměstěnek na perěně a koupili konečně po tdně zase Áeskě Áěvanec. Pájeněnou, nakoupenou v Moskvě, domě neějědně z nás, cesta byla přemě - liě dlouhě. Zato nikdo nezemocně a nemě stěevně - potě - Áe. MILENA